

Xuân Buồn

Uống cốc rượu nho đã thấy say
Ngoài kia trời lạnh lắm chiều nay
Tập nập bao người mua sắm Tết
Riêng ta cô độc với cành mai.

Con đũa đi làm, đũa học xa
Bà xã lái xe đi tặng quà
Để ta bơ vơ chờ xuân tới
Đợi ngày về sao quá xót xa.

Đã mấy mươi năm ở xứ người
Mấy ngày Tết đến, cũng thế thôi
Vẫn phải “đi cà” không được nghỉ
Mong đến cuối tuần mới thành thời.

Nhớ quá ngày xưa Tết ở quê
Sáng dậy, trời xanh, nắng ấm về
Thay quần áo mới ra mừng tuổi
Hớn hờ trong tay túi lì xì.

Đến nhà bè bạn nhậu lai rai
Nghe pháo đì đùng, uống chẳng say
Cuộc sống thanh bình, thơ mộng quá
Đâu ngờ trời đất lại đổi thay.

Biển Đông dậy sóng bởi thuyền nhân
Đưa ta cách biệt cõi “thiên đàng”
Người di tản buồn đi khắp nẻo
Dựng lại cuộc đời rất hiên ngang.

Xuân về bên ấy có vui không ?
Đêm nay có tiếng khóc trong lòng.
Rượu ở xứ người sao cay đắng ?
Tình người quê cũ có còn không ?

Ngưỡng Hiên

